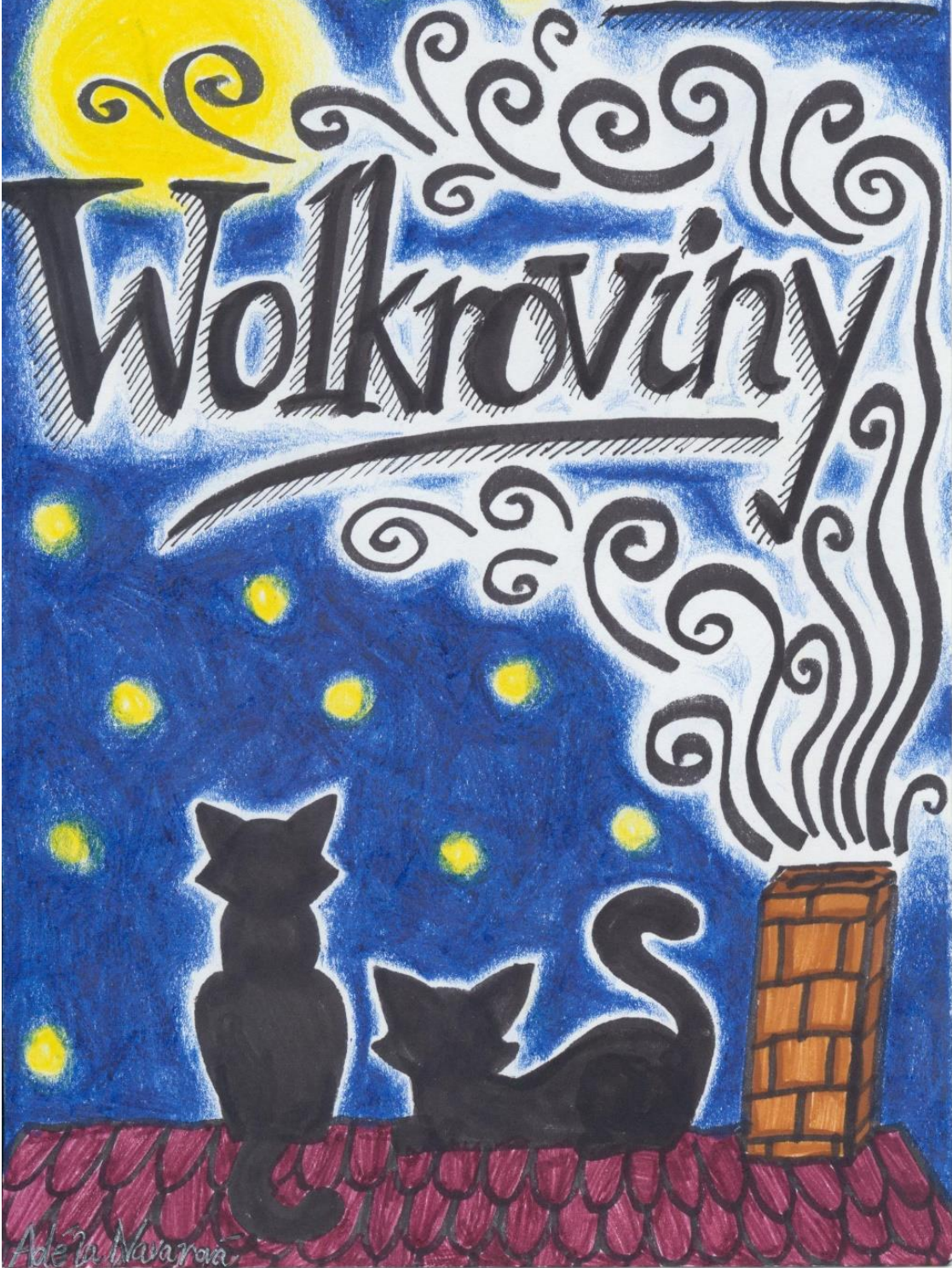

únor 2014

Aleja Navarosa

Únor 2014

Obsah...1

Fejeton...2

Anketa...4

Rozhovor...6

Mgr. Pavla Jiříčková

Aktuality...10

Co se děje na GJW?

115. výročí GJW

Ples GJW

Měsíc studenta na GJW...15

ČR vs. USA...17

English Section...20

Biologické okénko...25

**Kroužky pro základní
školy**

Povídky...28

Portál: Daleká cesta

Děsivý zámek

Slovo redaktora

Vítám vás u čtení únorového čísla časopisu Wolkroviny.

K únoru neodmyslitelně patří svátek svatého Valentýna, a proto jsme mu věnovali fejeton i anketu.

Stále pokračuje jedna z nejstarších rubrik našeho časopisu – rozhovor s vyučujícím.

V aktualitách o GJW se můžete dočíst o slavnostním večeru u příležitosti 115. výročí školy a také o reprezentačním plesu spojeném se stužkováním maturantů.

Článek v biologické rubrice je věnován kroužkům, které probíhají na GJW a jsou určeny pro žáky ZŠ.

Doufáme, že se vám náš časopis líbí, a pokud máte jakékoliv připomínky, kontaktujte nás na e-mailu casopisgjw@seznam.cz

Adéla Cekulová, O7.A

Valentýn? Slavit či neslavit?

Už zase tu byl ten nenáviděný, obávaný i milovaný svátek... sv. Valentýn. Pamatuju si, když mi ještě v lednu některé kamarádky říkaly, jak si někoho do Valentýna musí najít a nakonec si nikdo ani nevšiml, že by nějaký takový svátek proběhl. Myslím, že je to dobře, protože ani já sama nevím, jaký postoj k tomuto svátku zaujmout. Odkdy se vůbec něco takového u nás slaví? A není to spíš jen šikovný tah obchodníků na všechny milovnice čokolády, které se v tento den snaží předávkovat cukrem?

Ale

tak, jsme svobodná země, každý si může slavit, co se mu jen zlíbí. Ačkoliv mám pocit, že by neškodilo vědět, co vlastně slavíme. Kdyby byl vyhlášen

nějaký svátek oslavující vaření

nebo ranní kocovinu, taky by mi

nebránil v tom, jej patřičně oslavit. Co

vajíček

nikdo

by se asi na

takový svátek dělalo? No, myslím, že mě pár věcí napadá, ale radši se vraťme k tomu našemu Valentýnu. Tetička Wiki mi prozradila, že jméno Valentýn znamená silný a zdravý a ženská obdoba jména je Valentina. Děkuju za duševní zdraví svých rodičů, že je nenapadlo mě takhle pojmenovat. Tento den, kdy si všichni mají vyjadřovat své city a zahrnovat se dárky, má původ v jednom svátku slaveném ve starověkém Římě, kdy se do nějaké urny lásky (ha ha ha) vložily jména mladých dívek a muži si pak tahaly lísteček. Ta dívka, kterou si vylosovali (ha ha) měla být jejich miláček následující rok. A poté je tu

naš sv. Valentýn, který tajně oddával mladé páry. A z tohohle všeho vznikl romantický svátek, kdy mají všichni zamilovaní oslavovat svou lásku. Někdo tvrdí, jak Valentýn nesnáší a že ho rozhodně neslaví (a možná potom potají brečí u zamilovaného filmu a bonboniéry) a jiní (ačkoliv na Vánoce nadávají na Santu Clause) s chutí slaví tento svátek, který rozhodně není v naší zemi původní. Někde jsem četla názor jedné paní, která říkala, že jí je jedno jestli slaví 1. máj nebo sv. Valentýna, že je prý dobrý každý svátek, kdy má žena příležitost být obdarovaná kytkou. :)) A na to se dá říct jen jediné, chlapci vezměte si z toho ponaučení a udělejte z občasných návštěv květinářství rutinu!! :D

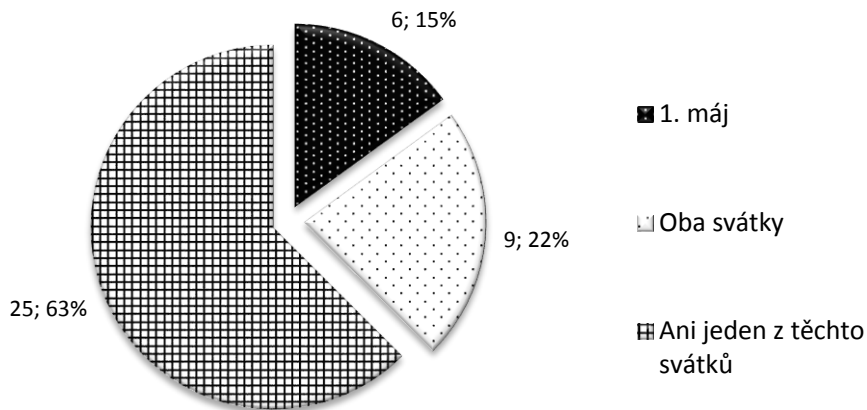
Ať už jste našli svého Valentýnka (nebo Valentinu), anebo jste tento den ignorovali, přeju vám, ať máte kolem sebe vždy dost lásky a taky, co je důležité, dost čokolády! ☺

Aneta Daněčková, 3.A

Anketa

Valentýn vs. 1. máj - kterému z těchto "svátků lásky" dáváte přednost?

Pro měsíc únor pro nás byl aktuálním tématem svátek svatého Valentýna. Není to ale jediný „svátek lásky“, a proto jsme se rozhodli se vás zeptat, zda dáváte přednost právě svátku svatého Valentýna, nebo 1. máji.

© Marcela-Marek

Anketa přinesla možná trošku překvapivé výsledky. 25 z celkových 40 respondentů neslaví ani jeden z těchto svátků. 9 z vás pak slaví oba svátky a 15% dává přednost 1. máji. Nikdo nevybral možnost Valentýn, ten proto není uveden v grafu.

A teď pár konkrétních názorů, kterými jste komentovali tuto anketu. Silvie Uličná ze 4. B uvedla, že Valentýn je spíše o malém dárku a 1. máj je o puse pod třešní, takže je každý z těchto svátků v něčem jiný. Takže kluci, zapamatujte si to! ☺

Dále se tu objevil názor, že první máj je svátek práce, a žádný svátek lásky – pusa pod třešní je prý „moderní výmysl“

(za toto vysvětlení děkujeme Petru Kalandrovi). Nakonec se ale všichni shodli na tom, že pusa pod třešní je pěkná tradice, ale vlastně se dá provozovat po celou dobu kvetení třešní ☺

Nicméně, ať už je váš postoj k těmto svátkům jakýkoliv, pamatujte si, že pusa nic nestojí a určitě potěší.

Rozhovor s Pavlou Jiříčkovou

Pro naši pravidelnou rubriku rozhovorů s učiteli jste v anketě nejprve vybrali Mgr. Ivetu Krahulcovou a Mgr. Janu Krejzovou, z nichž bohužel ani jedna s rozhovorem nesouhlasila. Paní profesorka Krahulcová o sobě řekla, že není typ pro rozhovory, a paní profesorka Krejzová, přestože o sobě v hodině literatury řekla, že už je skoro inventář naší školy, rozhovor odmítla s tím, že neví, co by nám řekla.

Dále byla vybrána Mgr. Šárka Lakomá, která sice souhlasila, ale na rozhovor s ní si musíte počkat až do březnového čísla. Pro únorové číslo jste tedy nakonec vybrali Mgr. Pavlu Jiříčkovou, vyučující anglického a francouzského jazyka, která na GJW působí od roku 2000.

Kdy a proč jste se rozhodla stát se učitelkou?

Původně jsem vůbec učitelkou být nechtěla. Vyzkoušela jsem si všechna možná zaměstnání, která jsem chtěla dělat v souvislosti s cizím jazykem – překládání, tlumočení a učení v jazykové škole, což mě bavilo nejvíc, a tak jsem si nakonec vybrala učení.

Na jaké škole jste studovala?

Střední tady na GJW a vysokou školu Filozofickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci

Jaké máte vzpomínky na střední školu?

Dobré, trošku jsem ale bojovala s přírodovědnými předměty jako je matematika, fyzika nebo chemie (taky to bylo o tom, že mě prostě nebavily). Z hlediska výuky tak mám lepší vzpomínky na vysokou

školu, protože na střední mi to trošku kazily již zmiňované předměty. Ale celkově dobré.

Baví Vás učení? Přemýšlela jste někdy o jiném povolání?

Baví, kdyby mě to nebavilo, tak tady nejsem. ☺ Nejprve jsem chtěla tlumočit a překládat, ale pak jsem zjistila, že to mě nebaví.

Je něco, co Vás na výuce nebaví?

Nebaví mě writing, protože není interaktivní. Jen se zadá téma, čeká se, co studenti napíší, a potom se opravuje bez možnosti přímé konzultace se studentem. Kdyby writing nebyl součástí státní maturity, vůbec by mi to nevadilo...

Jaký máte názor na studenty na GJW?

Myslím, že někteří studenti jsou moc šikovní. V některých studentech cítím potenciál, který oni ale nevyužívají, což je škoda. Teď mám velkou radost z výsledků anglických olympiád.

Jaké máte vztahy s kolegy?

Myslím, že výborné. Tady za kabinet můžu říct, že vynikající.

Jaké jsou Vaše koníčky?

No, tak toho je trošku víc. Mám ráda sporty, spíše individuální – plavání, cyklistiku, bruslení... Ráda čtu, ale v poslední době si nechávám všechno jen na letní prázdniny, protože číst vůbec nestíhám.

Ráda fotografuji – nejraději mám portrétovou fotografii a produktovou fotografii.

Koníček, na který už bohužel nemám moc času, je cestování. Jednu dobu jsem si nedokázala představit, že bych letní prázdniny netrávila v zahraničí. Teď už to bohužel nejde. Podle mě dnes mladí lidé dostatečně nevyužívají příležitost svobodně cestovat. Mám pocit, že o tom buď ani nevědí, nebo je to neláká, což je škoda. Opravdu se dá procestovat spousta míst bez velkých nákladů. Já jsem vždy skoro celé dva prázdninové měsíce strávila v zahraničí a stálo mě to jen výdaje za cestu, a někdy ani to ne. A pro dobrou znalost cizího jazyka je to to nejlepší, co člověk může udělat.

Můžete nám tedy říct o nějakém zajímavém místě, které jste navštívila?

Zajímavá byla všechna místa, ale nejvíce mi přirostla k srdci Bretaň. A asi největší zkušenost ze života byla ve Francii s charitativní organizací Les petits frères des Pauvres. Je to organizace, která se snaží zpříjemnit život starým, mnohdy opuštěným či nemocným lidem. Organizace funguje celoročně, ale já jsem vyjížděla na letní dobrovolnické pobyty. Zjednodušeně řečeno je to takový letní tábor pro seniory. Byla to zajímavá mezigenerační zkušenost a také možnost setkat se se skvělými lidmi z celého světa.

Umíte kromě angličtiny a francouzštiny nějaký další cizí jazyk, nebo je nějaký, který byste umět chtěla?

Odmaturovala jsem z ruštiny, ale nevím, jestli bych se zvládla domluvit. Dva semestry na vysoké škole jsem dělala italštinu, takže jestli bych se někdy chtěla a měla čas věnovat dalšímu jazyku, tak by to byla právě italština. Kdysi jsem se učila i německy a mrzí mě, že si z němčiny už skoro nic nepamatuji.

Aktuality

Co se děje na GJW?

V pondělí 27. ledna proběhla pololetní klasifikační porada. Ve čtvrtek 30. ledna rozdali třídní učitelé výpisy vysvědčení za první pololetí školního roku 2013/2014.

Ve čtvrtek 30. ledna proběhl na GJW den otevřených dveří. Večer se pak v městském divadle konal slavnostní večer u příležitosti 115. výročí založení naší školy.

Ve dnech 2. – 8. února se studenti sekund zúčastnili lyžařského výcviku v Malenovicích.

Ve čtvrtek 6. února proběhla exkurze s fyzikální tematikou do Brna.

V pátek 7. 2. se konal reprezentační ples GJW spojený se stužkováním maturantů

V sobotu 8. února proběhly na naší škole Národní srovnávací zkoušky SCIO. Tyto zkoušky jsou určeny pro maturanty, kteří mohou být na jejich základě přijati na vysokou školu bez přijímacích zkoušek. Dalším termínem NSZ je 15. březen, registrace je nutná do 28. února.

Ve čtvrtek 13. února se studenti sekundy B zúčastnili exkurze do ZOO Kopeček a studenti primy A exkurze s dějepisnou tematikou „Poklady starého Egypta“.

Od úterý 25. února jsou zahájeny přípravné semináře k přijímacím zkouškám.

Gymnázium Jiřího Wolкера oslavilo 115 let

Ve čtvrtek 30. ledna 2014 v době od 10 do 16 hodin proběhl na GJW den otevřených dveří. Naše škola se tedy opět prezentovala veřejnosti.

Od 19:00 se v divadelním sále Národního domu konal slavnostní večer u příležitosti 115. výročí založení školy. Akce proběhla za podpory společnosti Gaudeamus, o. p. s.

Večer byl zahájen studentskou hymnou Gaudeamus igitur v podání pěveckého sboru MÚZY pod vedením Mgr. Dity Přikrylové. Poté pronesli několik slov principál divadla Point MgA. Aleš Procházka, ředitel GJW Ing. Michal Šmucr, náměstek hejtmana Olomouckého kraje PhDr. Alois Mačák, MBA a primátor města Prostějova Miroslav Pišťák.

V další části večera jsme v derniéře hry Nahý Wolker zavzpomínali na básníka Jiřího Wolкера, od jehož úmrtí uplynulo již 90 let. Touto úspěšnou hrou, hranou již od roku 2010, herci divadla Point nastínili život tohoto významného prostějovského rodáka.

Zlatým hřebem večera byla premiéra opery Pramen. Tu na motivy básně Hrob od Jiřího Wolкера složila absolventka naší školy Zuzana Michlerová.

Obě představení byla úspěšná a těšila se velké účasti, jak už z řad studentů a pedagogů, tak z řad veřejnosti a také novinářů z regionální televize PIK a Prostějovského Večerníku.

Reprezentační ples školy a Klubu přátel GJW spojený se stužkováním maturantů

GJW AIRLINES

V pátek 7. února 2014 se v KaS centru konal tradiční reprezentační ples GJW spojený se stužkováním maturantů.

Jak už je zvykem, dopoledne v den plesu probíhaly poslední návky nástupu na stužkování, maturanti si s choreografy vysvětlovali poslední nejasnosti, moderátoři pilovali výslovnost jmen a také probíhala výzdoba sálu a příprava tomboly.

Tématem plesu bylo LETIŠTĚ, což bylo poznat již při vstupu do KaS centra – hosté se prokazovali palubním lístkem a procházeli bezpečnostní kontrolou

přesně jako na letišti. Také skutečnost, že šatna byla rozdělena podle barev, asi nikoho nepřekvapilo, ale ke každé barvě byla tentokrát přidělena

i jedna z aerolinek, totiž maturitních tříd (například „FISHAIR“ – oktáva A).

Ples zahájila taneční skupina Bud' ZUŠ s vystoupením Flying Up High. Poté následoval slavnostní nástup maturitních tříd na stužkování. Zástupci jednotlivých tříd poté ostužkovali své třídní učitele – tedy pilota třídy oktávy B, Mgr. Františka Střídeckého a letušky Mgr. Petru Fišovou (oktáva A), Mgr. Hanu Raškovou (4.A) a Mgr. Janu Šiřkovou (4.B).

Za všechny pasažéry maturitních tříd promluvila studentka oktávy A Tereza Dokládalová, poté hosty na plese přivítal ředitel GJW Airlines Ing. Michal Šmucr a několik slov také pronesl primátor Prostějova Miroslav Pišťák.

Během celého večera hrála k tanci a poslechu skupina Kvatro. Před půlnocí opět vystoupila TS Buď ZUŠ, tentokrát s choreografií Candyman. Dále následovalo losování hlavní tomboly moderované Anetou Daněčkovou ze 3. A a Janem Trunečkou ze septimy A. Losování završili svým půlnočním překvapením někteří studenti maturitních ročníků.

Věříme, že se večer vydařil a všichni se dobře bavili. A teď už nám nezbývá než popřát maturantům hodně štěstí při maturitních zkouškách a přijímacích zkouškách na vysoké školy. Ať se vám vydaří všechny vaše plány! ☺

Zdroj fotografií: www.gjwprostejov.cz

Měsíc studenta GJW #2

Uplynul další měsíc a je zde opět článek z naší nové rubriky. V tomto měsíci se toho událo mnoho. Sekundy (včetně mě) jely na lyžák, pololetní vysvědčení/výpis a samozřejmě prázdniny...

Z lyžáku jsem byl docela dost nervózní, protože jak jsem již v minulém díle zmínil, lyžovat jsem neuměl. Říkal jsem si: „Pro lyžaře to musí být jako dovolená/prázdniny“. Nakonec jsem ale zjistil, že je nás poměrně hodně, což mě celkem uklidnilo.

Naše kroky hned po příjezdu vedly do strmého kopečku, na němž stála naše chata. S lyžařskou výbavou pro mě bylo hodně těžké tento kopec vyjít, naštěstí kamarád, který ho už vyšel, mi pomohl. V chatě jsme si odložili věci a šli jsme si

rozebrat pokoje. Moc dobře jsme nevěděli, jaké pokoje tam budou, takže jsme si to naplánovali trochu špatně, a proto jsme nebyli rozmístěni tak, jak jsme očekávali, ale to vůbec nevadilo...

První den nám vysvětlili, jak je to s pravidly na chatě a náš celodenní režim...

Ze začátku, co se sněhu týče, byly ty nejhorší podmínky na lyžování (led), takže my „nelyžaři“ jsme se museli hodně snažit, abychom na lyžích udrželi aspoň rovnováhu. Po nějaké době, jsem si všiml, jak malé porce jídla nám dávají, útěchou ale byla možnost si

jídla přidat. Musím se přiznat, že jsem pořád kuchyni navštěvoval, a myslím, že jsem nebyl jediný.

Poslední den se mně a mým kamarádům vůbec nechtělo jet zpátky, radši bychom tam ještě chvíli zůstali a lyžovali. Cesta dolů z kopečka byla logicky o dost lehčí než nahoru, takže tam jsem spolužákům mohl pomoci i já.

Celkově hodnotím výcvik velmi kladně, už jen proto, že učitelé

naučili
všechny
„nelyžaře“
poměrně
dobře
lyžovat a že
jsme si užili
spoustu
srandy...

V pololetí přišlo samozřejmě vysvědčení neboli výpis, mně osobně uniklo vyznamenání o vlásek. No nic, všichni si přece jen říkáme, že to je jen pololetí, a že se do konce roku zlepšíme...

A třešnička na dortu, PRÁZDNINY!

Daniel Rozehnal, O2.B

ČR vs. USA

The Visual Arts in School in the USA

When I think about it, my first contact with the visual arts took place earlier than I crossed the threshold of my first school and that in the form of Crayola brand crayons, colored was sticks with the names of each color directly on their wrappers. Thanks to the fact that nearly every family buys them for their children, Americans are on the same sheet of music when it comes to naming shades of colors. In elementary school I recall that we covered a sheet of paper with bright hues and then covered it all with black, only to scratch some of it off, making patterns “shine through.” At middle school I visited a ceramics course. Most of the children were there because they preferred art class to more “academic” subjects and spent most of their time throwing clay at each other. Around that time I met the owner of a small gallery at the end of the street where I lived. George, who had a degree in Art from the university, sold his own works there. Inspired by what I saw there, I created a pot at school, but the teacher gave me a C, because it was not according to the model she showed us, so that was the last school art class I visited, as I did not want to spoil my GPA (grade point average). A further source of artistic education was my own family. My father taught u show to make boats of walnut shells, for example. When he purchased me a paint by numbers set, I put on some classical music and painted my own picture. My father liked it so much that it hung on his wall for years. My Aunt Mart, the sister of my paternal grandmother, taught art at a middle school. When I visited her, she gave me a sketch pad and pastels and sent me into the wilderness around Fallbrook. She praised my drawings (which,

unfortunately, I no longer have), and told me I had talent. A friend of mine taught me how to do collages. She gave me a box with collages of magazine cutouts all over it as a present. From that time I started doing them, too, but on envelopes of letters I wrote to people. I had to stop when, at the post office, they complained that there was not enough room for their stamps! My grandmother's efforts to teach me to sew were unsuccessful, so I visited a course, but the loose trousers I tried to make were tight instead. Later I visited a fashion course, including learning about colors. Up to this very day I love to combine colors when I get dressed. These days the main expression of my relationship with the visual arts is the visitation of the grand openings of art exhibitions, an activity which I heartily recommend.

Výtvarné umění v americkém školství

Když tak přemýšlím, první kontakt s výtvarným uměním jsem měla dříve, než jsem překročila školní práh, a to v podobě tzv. Crayola crayons, voskových pastelek, které mají na sobě napsané názvy jednotlivých barev. Díky tomu, že se v USA kupují skoro do každé rodiny, všichni Američané používají stejné názvy pro stejné barvy a jejich odstíny. Ze základní školy si pamatuji, jak jsme voskovými pastelkami kreslili barevný obraz, pak jsme ho celý začernili černou voskovou pastelkou a vyškrábali části tak, aby ten barevný podklad vynikl. Na střední škole jsem navštěvovala kurz keramiky. Tam chodily hlavně děti, které neměly vztah k akademičtějším předmětům a v hodinách valnou většinu času trávily házením hlíny po sobě navzájem. Ve stejné době jsem poznala majitele jedné malé galerie na konce ulice, kde jsem bydlela. George byl vystudovaným umělcem a prodával tam vlastní díla. A tak jsem se nechala inspirovat jeho keramikou a podle jeho vzoru jsem vytvořila keramiku ve škole. Dostala jsem pak trojku za to, že moje keramické dílo nebylo podobné tomu vzoru, co nám ukázala paní učitelka. Poté jsem už nikdy žádný výtvarný kurz ve škole raději nenavštívila, abych si

nekazila průměr známek. Dalším zdrojem vzdělání ve výtvarném umění byla má vlastní rodina. Táta nás například učil, jak vyrábět ze skořápek od ořechů lodičky. Když mi koupil „paint by numbers set“ (obraz, který se vymaluje podle čísel, každé číslo představuje barvu určenou

od výrobce), pustila jsem si klasickou hudbu a malovala jsem vlastní olejomalbu. Táta měl velkou radost a můj obraz u něj visel mnoho let. Aunt Mart (teta Marta), sestra mé babičky, učila výtvarnou výchovu na střední škole. Když jsem ji navštívila, dala mi papír a pastelky a poslala mne do přírody kolem města Fallbrook. Pochválila má díla a řekla, že mám talent. Bohužel ty obrazy už ale nemám. Od kamarádky jsem se naučila vyrábět koláže. Darovala mi krabici polepenou po všech stranách obrázky vystříhanými z časopisů. Ale já jsem tvořila své koláže především na obálkách dopisů, které jsem posílala přátelům, dokud mi na poště neřekli, že nemají kam dát razítko. Babiččiny snahy naučit mě šít selhaly, tak jsem šla na kurz, ale když jsem chtěla například ušít volné kalhoty, byly příliš úzké. Později jsem navštívila kurz módy, kde také probíhala výuka o barvách. Dodnes barvy ráda kombinuji, když se oblíkám. Dnes je hlavním vyjádřením mého vztahu k výtvarnému umění navštěvování nejrozdílnějších vernisáží, vřele doporučuji.

Jessica Jayne Maartin

English Section

Stories

Mountains and Castles (not only) in Slovakia by Lucie Macková, 4.B

I have loved travel since my early childhood. When I was younger, I traveled a lot with my Grandpa. He really loves mountains, so we visited Krkonoše (The Giant Mountains), the Czech and Slovakian Paradise, and the High Tatras in Slovakia, many times. We traveled everywhere by train, staying in our tent and cooking with our gas cooker. Sometimes there were no showers in the camps, so we had to take our bath in a river. We often spent up to fourteen days of the summer holiday in Slovakia. It was the best part of my holiday.

In the High Tatras, we visited Gerlach's Shield (Gerlachovský štít), Lomnický Shield, Rysy Peak, Křiváň Peak, Slavkovský Shield, Popradské Pleso Lake and Štrbské Pleso Lake, etc. Between mountains we visited a lot of interesting places near mountains, for example, the Old Smokovec resort town as well as other towns, including Tatran Lomnica, Čadca, Poprad, Žilina and the like.

One year, when we traveled to the Slovakian Paradise, we stayed in a camp near the Oravské dam. It's a really beautiful place too! When you get up early (5 – 6 a.m.), you can see an amazing sunrise over the dam. This place has got one disadvantage, though, in that it is a place primarily suitable for families and for people who like lying near the shore and doing nothing. Me and my Grandpa always have to be doing something, so it's a pity that it isn't a place for us.

In my opinion, the Slovakian Paradise is the best place in Slovakia! There are a lot of streamside routes and nature is really beautiful

there. My favorite routes are along the Suchá Biělá (Dry White) creek, the Prielom Hornádu canyon and the Piecky ravine. There are also a lot of waterfalls, for example: Závojový (Veiled), Velký (Great), Korytový (Flume Corridor) and Okienkový (Little Window) Waterfalls.

In addition to mountains, I like castles and chateaus, because I like their history and “soul.” In my opinion, the Červená (Red) Lhota is the best chateau in the Czech Republic. It’s called, “Chateau on the Lake,” and I don’t know why, but this chateau occupies the deepest place in my heart. Maybe it is because it looks so fabulous.

Last month I discovered a further beautiful castle. It’s called Bojnice, in Slovakia. I can’t wait for there to be nice weather, so I can go to look upon this place.

Travel Tales: Here, There and Everywhere...

Globetrotting with Michaela Zatloukalová, 4.B.

I go with my parents for both the winter as well as the summer holidays every year, so I really have experience in travelling. My memories of visiting a lot of countries, such as France, Spain and Croatia, are both good and bad.

In winter, we go to the mountains for skiing, which I love and really enjoy. Once I tried to go downhill at top speed in Schladming, Austria. Descending at about 70 kilometres per hour, I hit the ice and fell. Fortunately this resulted only in cracked ribs, a blocked neck and bruises. I was lucky that I didn’t end up in the hospital.

When I was a child, my parents and I flew to Rhodes, a Greek island, where we enjoyed a wonderful vacation until our hotel caught fire. It started burning while we were taking a short walk on the beach nearby and we noticed that there was smoke somewhere. By

evening, after our return, the fire got so close to us that we had to evacuate. We were given masks and boarded a bus that took us to safety. When everything was extinguished, we went back.

I also have great memories of when I was at a school in Spain. I saw almost all the sights of Barcelona and various other Spanish cities. In Turkey, I wanted someone to exchange a camel for me, so that I could get married there. It was very funny! And in Tunisia, we saw, as we were standing on the beach, dolphins jumping in the air. That's what I love about travelling, always having so many experiences.

Flying to and Relaxing in Egypt by Stanislav Tomek

Last summer holiday we flew by plane to Egypt, where we were accommodated in a newly opened hotel in Hurgada. Upon our arrival we waited for awhile and then moved into the room where we would spend the next seven days. The first day we went to see the beach and look around the area. In the evening, we went to bed early, because we were tired from traveling and from the heat. On other days we talked, walked barefoot, rode on jet skis and generally enjoyed ourselves. On the last day, before we left, we lost our sunglasses at the airport. When we arrived here we had to call the airport of departure to ask them to send the case to us. It arrived by post one week later.

On the Plane to Hawaii by Martina Výmolová, O7.B

Last holiday, during my flight, there was little to do aside from observing my fellow passengers. There were quite a lot of people and, because it was summer, people hadn't many clothes on. Men were usually in shorts, some of them with light, pale linen trousers. They were also wearing thin T-shirts or short-sleeved shirts. But there was one man who was wearing a gray shirt and a black suit. Perhaps

he was on a business trip and that's why he was dressed like that. It must have been horrible for him, because of the hot weather. Women were wearing sleeveless tops in a mix of many colors: red, green, blue or yellow or various combinations thereof, combined with jeans shorts or baggy skirts. Some of them were wearing dresses with flowers or other patterns on them. The prettiest were the flight attendants in suits composed of skirts with white shirts and dark blue vests.

Jakub Págač (O7.A) goes to Prague

In the plane on the way to Prague, I observed my fellow passengers with interest. There was a family in the back, a mother and father with their three children. The mother had a long-sleeved black denim jacket, a short blue checker linen skirt and big purple leather boots. The father, on the other hand, wore a tuxedo with a patterned tie and green slippers. The children, two boys and one girl, were dressed the same. All three of them sported plain pink hoodies, cotton trousers, orange baseball caps and a different shoe on each foot, on each of their right feet there was a yellow sandal and on each of their left feet a brown football boot. I had never seen anything like it before. Apparently their parents were rather strange.

A Mysterious Dream by Marek Přikryl, O7.B

I couldn't sleep last night because I had a very strange and mysterious dream: The police stopped the driver because he had hit a unicorn. The unicorn had been bleeding a lot and the driver hadn't called The Ministry of Magic, but he had left. Although the driver was stopped by the police, they couldn't do anything without professional help. The police and the driver were waiting a long time, when they

suddenly saw a car which had a symbol of The Ministry of Magic on the door. But the car stopped a few meters further, next to the dead unicorn. The door was opened by a stranger in a hood, he left the car and he walked a few steps towards the dead magical creature. The police and the driver shouted at the stranger who was standing and doing nothing. He turned and took off his hood. The driver realized that he had known him. The stranger was a warlock who had been killing everyone for the last ten years. The warlock pulled out his wand and shouted the deadly spell. Everyone except the warlock was dead. He put the unicorn into the car and left.

A minisaga

A Holiday Romance by Marek Přikryl, 07.B

Once upon a time, a little girl was sitting on the beach, where she had built a sandcastle. Suddenly, an evil boy destroyed it quickly. The girl was crying, when another boy appeared next to her to calm her. They looked at each other and they fell in love forever.

Biologické okénko

Kroužky pro základní školy

Od září roku 2013 je Gymnázium J. Wolkera jednou ze 33 středních škol, které jsou zapojeny do projektu „PODPORA TECHNICKÉHO A PŘÍRODOVĚDNÉHO VZDĚLÁVÁNÍ V OLOMOUCKÉM KRAJI“.

Cílem projektu má být motivace ke studiu technických a přírodovědných oborů a odstranění klesající tendence zájmu o tyto obory. Jedním z hlavních prostředků jak toho dosáhnout, je nabídnout žákům možnost volnočasových aktivit (kroužků) zaměřených právě na technické a přírodovědné obory.

Do projektu jsou zapojeny nejen střední školy, ale také 100 základních škol z Olomouckého kraje. Gymnázium J. Wolkera spolupracuje v rámci projektu se čtyřmi školami z našeho regionu. Jedná se o ZŠ a MŠ Jana Železného Prostějov, ZŠ a MŠ Bedihošť, ZŠ a MŠ Kostelec na Hané a ZŠ Dr. Horáka Prostějov.

Začátkem října 2013 se vybraní žáci těchto čtyř základních škol seznámili s prostředím našeho gymnázia a s nabídkou kroužků. Učitelé GJW pro ně pravidelně každý měsíc připravují zajímavá témata v celkem čtyřech kroužcích: astrofyzikální (Mgr. Michal Vodička), geofyzikální (Mgr. Tomáš Kolařík), biologický (Mgr. Šárka Lakomá) a v kroužku aplikované matematiky (Mgr. Petra Fišová).

Každý kroužek má svůj plán na celý rok. Úvodní téma biologického kroužku byla buňka, neboť je to základní stavební jednotka živých organismů. Do vedení biologického kroužku se také aktivně zapojují někteří studenti našeho gymnázia. Mohou tak předávat své zkušenosti, a také si vyzkoušet roli učitele.

V listopadu se žáci v kroužku seznámili s životem včely medonosné. Presentaci si pro ně připravila studentka septimy A Barbora Šmucrová. Její velmi zajímavé povídání bylo doplněno

mikroskopickým pozorováním jednotlivých částí těla včely. Tohle téma si Bára nevybrala náhodou, již loni jej zpracovala do podoby ročníkové práce

a letos se chystá se svou prací na téma včela uspět i v soutěži Středoškolské odborné činnosti.

(pozn. SOČ je soutěží talentovaných středoškoláků v řešení odborných problémů v 18 vědních oborech.)

V prosinci se žáci biologického kroužku mohli těšit na „vánoční“ téma – pitvu ryby. Bylo jisté (a také dopředu domluvené), že „rybí“ téma bude patřit studentovi sexty B Liboru Marčanovi. Neznám nikoho, kdo by to dokázal lépe! Realita předčila očekávání! Třída se proměnila během jedné hodiny na pitevnu a žáci doslova hltali vše,

co Libor ukazoval a popisoval. Myslím, že praktická ukázka je ideálním doplněním teorie, což nám v hodinách bohužel chybí.

V lednu se zapojila do vedení kroužku také

studentka kvarty B Lenka Hrdličková. Téma bylo neméně zajímavé – plazi. Po úvodní teoretické prezentaci následovala ukázka z dokumentu Smrtonosní hadi, kde se žáci dozvěděli, kteří hadi jsou na Zemi nejedovatější. Na poslední část hodiny (podle Lenky ta nejlepší) byla naplánovaná „živá“ ukázka naší užovky červené – Žofky. Nebojácní žáci, kterých byla většina, si užovku pohladili a někteří i „pochovali“. Pro mnohé to byla první zkušenost a byli nadšení!

A tady je hodnocení Lenky: „Podle mého názoru je skvělé, že i my - studenti můžeme přispět k rozšiřování vědomostí žáků základních škol v předmětech, které je zajímají a chtějí se o nich dozvědět více, než se dozví v normálních hodinách přírodopisu.“

Na konci každého setkání si žáci ověřují krátkým testíkem, kolik si toho zapamatovali. Sečtením bodů pak vyhodnotíme nejlepší!

Ve druhém pololetí chytáme tato další témata: obojživelníci, ekologické desatero, jarní byliny, poznávání dřevin, mineralogie a vodní ekosystém, takže se žáci mají jistě na co těšit!

Ráda bych poděkovala touto cestou všem studentům, kteří se zapojili, anebo ještě zapojí do vedení kroužku.

Mgr. Šárka Lakomá

Portál: Daleká cesta

Kapitola 8: Průzkum okolí

Zastavili jsme a já jsem se začal trochu procházet. Nohy mě nesnesitelně bolely, měl jsem je totiž celou dobu v divném úhlu. Všude kolem jsem slyšel zvuky divoké přírody. Gallis zatím šel nabrat vodu z nedaleké řeky. Reggan mi řekl, že se tady tak na den dva utáboříme. Pak šel pro dříví na oheň.

Večer jsme prozkoumávali okolní krajinu. Měli jsme zkusit ulovit nějaké jídlo. Já jsem jenom natrhal pár bobulí a chytil nějakého hlodavce. Reggan toho také moc nenašel, ale Gallis na zádech nesl velkého tygra. Všichni jsme byli z „lovu“ unaveni, takže jsme si chvíli povídali a pak šli spát. Snažil jsem se neusnout, protože jsem se bál svých snů, ale nakonec jsem to nevydržel a vstoupil jsem do říše nočních můr.

Zdálo se mi znova o tom podivném muži. Díval se na mě a zrovna se chystal něco říct, ale vyrušil ho až strašidelně povědomý hlas, který mu poroučel, aby se vrátil. Sen se změnil. Stál jsem tak 300 metrů od našeho stanu, a najednou na mě něco zezadu zařvalo. Otočil jsem se a najednou se, celý zpocený, vzbudím. Něco mi říkalo, že musím vzbudit Gallise.

Kapitola 9: Pohřešovaný

Gallis a já jsme vylezli ze stanu. A měli jsme obrovské štěstí. Na náš provizorní domov skočila příšera, kterou jsem viděl na konci mého snu. Bestie začala útočit na Gallise. Ten se jí ubránil, ale nebyl ještě zcela odpočatý a dalo mu to práci. Já jsem mu pomáhal, ale taky jsem ještě nebyl zcela při smyslech. Docela dost mě i Gallise poškrábala, ale ten ji pak odrazil. Příšera se začala zvedat na zadní a pak hlubokým chraptivým hlasem pronesla: „Čekají tě strašlivé následky, elfe!“. A poté vzala do ošklivých pařátů zeleně svítící věc, která vypadala trochu jako nějaký náhrdelník, zmáčkla ho a zmizela, což vyvolalo obrovský výbuch, který mě a Gallise odhodil daleko od našeho stanu. Dopadl jsem na zem. Strašně se mi motala hlava a za chvíli jsem upadl do mdlob.

Probudil jsem se vedle našeho tábořiště. Gallis si prohlížel mapu. Došel jsem k němu. Říkal, že ráno budeme muset vyrazit. Šel jsem si sednout k ohni a najednou jsem si něco uvědomil. Kde je Reggan? Šel jsem se zeptat Gallise, a ten mi jednoduše a zachmuřeně odpověděl: „To netuším.“

Jan Pácl, O2.A

Děsivý zámek

Povídka

Povím vám dávný příběh, o muži, který žil na místě tajemném. Pro toto místo není zvykem, aby tam někdo žil, neboť na tomto místě spí ti, co již dožili. Jak jste asi uhodli, je to hřbitov. Na tomto hřbitově měl postavenou chatku, avšak na tomto místě se nenarodil. Narodil se na zámku, který byl postaven na kopci, nad tím hřbitovem. Tento děsivý zámek nebyl obyčejným zámkem, byl totiž prokletý. Byl prokletý něčím, čeho se děsí úplně všichni lidé, všech generací. Byl prokletý smrtí. Nikdo, kdo tam žil, tam snad ani jeden rok nepřežil. Jenom dva lidé tam žili v celku spokojeně a beze strachu. Jeden šťastný pár a ta paní byla těhotná. Měla porodit do dvou měsíců. Říká se, že zámek čekal, dokud těch lidí nebude víc, a hned po narození se stalo něco hrozného. Avšak rodičům se podařilo dítě téměř zachránit. Ale ačkoliv je to podivné, v tom dítěti zůstalo kousek kletby z toho zámku. Inu donesli dítě ke hřbitovu, potom padli a zemřeli. A to dítě, co dnes už je dospělý, muž zůstal na hřbitově. Chtěl být co nejblíže svým rodičům. Ale ten kousek kletby ho každým dnem zabíjel. Každým dnem, každou vteřinou to bylo horší. V ten jeden den to bylo horší než kdy dříve. Bylo to v ten den, kdy měl čtyřicáté narozeniny. Nemohl už chodit, jíst, pít, ani spát a tak si život vzal. A od té doby už ho nikdy nikdo nespatriil. A víte, co ještě nikdy nikdo nespatriil? Ten zámek. Neboť zmizel s ním.

Báseň

Stál tam kdysi,
stál tam ten zámek, na velikém kopci.
A za tím kopcem hřbitov byl,
a na tom hřbitově pán ten žil.

V těch hrobech, co vedle jeho chaty byly,
pohřbili ženy, co na hřbitově kdysi žily.
Naproti hrobům mrtvých žen,
byl každý pán zas uložen.

Každý pán, co na zámku žil,
alespoň nějakých pár chvil.
O tomhle zámku vždy se říkalo,
že každého, kdo přes jeho práh překročil, něco proklelo
a nakonec zabilo.

Lidé tam mladí umírali,
Maximálně třiceti let se dožívali.
Jen jednou se tam dítě narodilo,
to kupodivu samotné přežilo.

Jeho rodiče dávno už zahynuli,
ale svého syna ubránili.
Před kletbou na hřbitov ho zanesli,
Pak padli a již nikdy nic neřekli, neboť zahynuli.

Za třicet let z toho dítěte muž byl,
Co hřbitov nikdy neopustil.
Žil tam po mnoho let dál,
Každý den vstal a matce s otcem kytku na hrob dal.

To dítě – teď již muž – před kletbou téměř uchráněno bylo,
Avšak maličko kletby v něm až doposud žilo.
A každým dnem ho zevnitř zabíjelo.

Když mu bylo čtyřicet let,
Kletba přerostla jeho lidský svět.
Nemohl chodit, nemohl pít,
Nemohl spát, nemohl žít.
Proto se rozhodl život si vzít.

A tak teď spokojeně
Se svými rodiči někde v nebi žije.
A ten zámek od jeho smrti
Už nikdo nikdy nemohl zřít,
Neboť zmizel...

Valerie Cekulová, O1.B

©Vendula Korsová

Redakce

Adéla Cekulová

Valerie Cekulová

Aneta Daněčková

Martin Dobeš

Martin Dvořák

Vendula Korsová

Adéla Navarová

Jan Pácl

Michal Pokorský

Daniel Rozehnal